
VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0265

Skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer i udviklingslandene

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene (2015/2058(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Montereyerklæringen (2002), konferencen i Doha om udviklingsfinansiering (2008), Parisererklæringen (2005) og Accrahandlingsplanen (2008),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 68/204 og 68/279 om den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering, som skal afholdes i Addis Abeba (Etiopien) fra den 13. til den 16. juli 2015,
- der henviser til FN's ekspertudvalg om internationalt samarbejde i skattesager¹,
- der henviser til FN-modellen for en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem udviklede lande og udviklingslande².
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme³,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. april 2010 om "Skat og udvikling – Samarbejde med udviklingslandene om god forvaltningspraksis på skatteområdet" (COM(2010)0163),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2015 med titlen "Et globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015" (COM(2015)0044),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. marts 2015 om gennemsigtighed på skatteområdet til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse

---

¹ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/>

² <http://www.un.org/esa/ffd/tax/unmodel.htm>

³ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

(COM(2015)0136),

- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely¹,
  - der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling - samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet²,
  - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet³,
  - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2013 om korruption i den offentlige og private sektor: indvirkningen på menneskerettighederne i tredjelande⁴,
  - der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om fremme af udvikling gennem ansvarlige forretningsmetoder, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande⁵.
  - der henviser til sin beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015⁶,
  - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2014 om EU-rapporten 2013 om sammenhæng i udviklingspolitikken⁷,
  - der henviser til artikel 208 i TEUF, der fastsætter, at udryddelse af fattigdom er hovedmålet for EU's udviklingspolitik, og indfører princippet om udviklingsvenlig politikkohærens,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0184/2015),
- A. der henviser til, at ulovlige finansielle strømme dvs. alle uregistrerede private finansielle udgående pengestrømme, som involverer ulovligt tjente, overførte eller anvendte penge, typisk stammer fra skatteundgåelse og skatteunddragelse, såsom ulovlige interne afregningspriser, i strid med princippet om, at skatterne bør betales der, hvor overskuddet skabes, og at skatteundgåelse og skatteunddragelse er blevet fremhævet som en væsentlig hindring for mobiliseringen af indenlandske indtægter til udvikling i alle større internationale tekster og ved konferencer om udviklingsfinansiering;
- B. der henviser til, at ifølge den globale finansielle integritetsrapport for 2014 udgjorde direkte udenlandske investeringer og officiel udviklingsbistand (ODA) mellem 2003 og 2012 til sammen lidt mindre end de ulovlige pengestrømme; der henviser til, at ulovlige finansielle pengestrømme udgør omkring ti gange det beløb, som udviklingslandene modtager i udviklingsbistand, som skal sigte mod fattigdomsudryddelse, velfærd og

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

² EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

³ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 29.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0394.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0163.

⁶ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0251.

bæredygtig udvikling, og udgør en årlig ulovlig kapitalflugt fra udviklingslandene på omkring 1 000 mia. USD;

- C. der henviser til, at generering af offentlige indtægter fra udvindingsindustrien er af afgørende betydning for udviklingen af strategier for mange udviklingslande, især de mindst udviklede lande, men potentialet i udvindingsindustrien til at øge skatteindtægterne er i det store og hele ikke udnyttet på grund af utilstrækkelige skatteregler eller vanskeligheder med at håndhæve dem, eftersom ordninger mellem udviklingslandenes regeringer og udvindingsvirksomhederne sædvanligvis udarbejdes ad hoc og forhandles uden gennemsigtighed og klare retningslinjer;
- D. der henviser til, at eksistensen af store uformelle sektorer i udviklingslandenes økonomier gør det næsten umuligt at beskatte på et bredt grundlag, og at i lande, hvor en stor del af befolkningen lever i fattigdom, kan en betydelig andel af BNP ikke beskattes;
- E. der henviser til, at retfærdige, afbalancerede, effektive og gennemsigtige skatteordninger sikrer livsvigtige indtægter til regeringerne til at dække borgernes rettigheder til basale offentlige ydelser, såsom sygesikring og uddannelse for alle, og at en effektiv fordelingspolitik bidrager til en begrænsning af følgerne af den voksende ulighed for dem, hvis nød er størst;
- F. der henviser til, at ifølge UNCTAD er ca. 30 % af de grænseoverskridende virksomhedsinvesteringer blevet transporteret gennem overførselslande, inden de har nået deres bestemmelsessted som produktive aktiver;
- G. der henviser til, at indtægter fra selskabsskatter udgør en væsentlig andel af udviklingslandenes nationale indtægter, hvilket gør dem særligt berørte af selskabers skatteunddragelse, og at udviklingslandene i de seneste år fortsat har sænket selskabsskattesatserne;
- H. der henviser til, at skattely og jurisdiktioner med bankhemmelighed, der muliggør, at bankydelser eller finansielle oplysninger hemmeligholdes, sammen med "nulskatte"-ordninger, som sigter på at tiltrække kapital og indtægter, som skulle have været beskattet i andre lande, skaber en skadelig skattekonkurrence, underminerer det retfærdige i skattesystemet og fordrejer samhandel og investeringer, især i udviklingslandene, med et anslået tab af skatteindtægter på 189 mia. USD årligt;
- I. der henviser til, at beskatning kan være en pålidelig og bæredygtig kilde til indtægter i udviklingslande og giver dem en fordel i form af stabilitet i sammenligning med traditionelle udviklingsfinansieringsmekanismer såsom lån på lempelige vilkår, men kun såfremt der er en rimelig, afbalanceret, effektiv og gennemsigtig beskatningsordning, en effektiv skatteforvaltning, der sikrer overholdelsen af skattereglerne, samt en kontrollerbar og ansvarlig anvendelse af de offentlige indtægter;
- J. der henviser til, at de potentielle fordele ved en effektiv og gennemsigtig skatte- og finanspolitik rækker ud over stigningen i tilgængelige midler til fremme af udvikling, og at dette har en direkte positiv virkning på god forvaltningspraksis og statsopbygning, styrkelse af de demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og den sociale kontrakt mellem regering og borgere med henblik på at skabe en forbindelse mellem skatter, offentlige og sociale tjenester, og bestræbelserne på at fremme stabiliteten i de offentlige budgetter og dermed fremme langsigtet uafhængighed af udenlandsk bistand

og for at gøre det muligt for udviklingslandene at være lydhøre og ansvarlige i forhold til de nationale målsætninger og at påtage sig ejerskab for deres valg af politik;

- K. der henviser til, at behovet for en forøgelse af de indenlandske indtægter er blevet mere presserende som svar på den finansielle og økonomiske krise;
- L. der henviser til, at størrelsen af de midler, som udviklingslandene har tilvejebragt gennem mobilisering af indenlandske indtægter, er steget støt, og at der er gjort vigtige fremskridt på dette område med støtte fra de internationale donorer;
- M. der henviser til, at udviklingslande står overfor store politiske, administrative og tekniske begrænsninger i forhold til at øge skatteindtægterne som følge af manglende menneskelige og økonomiske ressourcer til at opkræve skatter, svag administrativ kapacitet i forhold kompleksiteten af skatteopkrævning fra transnationale virksomheder, manglende skatteopkrævningskapacitet og -infrastruktur, udvandring af kvalificeret arbejdskraft, korrupsion, manglende legitimering af det politiske system, manglende deltagelse i internationalt skattesamarbejde, en urimelig fordeling af indtægterne og dårlig forvaltning på skatteområdet;
- N. der henviser til, at den aktuelle globale liberalisering af handelen og en gradvis fjernelse af handelshindringerne gennem de seneste årtier har øget mængden af varer, der handles på tværs af grænser, men også har medført vanskeligheder for udviklingslandene, der er stærkt afhængige af skatter fra handel, især de mindst udviklede lande, i forbindelse med at kompensere for de faldende handelsafgifter og med at skifte til andre former for indenlandske indtægter, navnlig en velafbalanceret blanding af beskatningsformer;
- O. der henviser til, at der i de seneste år har været en stigning i antallet af skatteaftaler mellem de udviklede lande og udviklingslandene, der er blevet anvendt til at sænke beskatningen ved grænseoverskridende finansielle overførsler, minimere udviklingslandenes indenlandske ressourcemobiliseringskapaciteter og skabe muligheder, hvorigennem multinationale selskaber kan undgå beskatning; der henviser til, at en nylig konsekvensanalyse foretaget af myndigheder i Nederlandene konkluderede, at det nederlandske skattesystem gør det lettere at undgå kildeskat, hvilket fører til indkomstab på udbytte og renter fra kildeskatteindtægter i udviklingslandene i størrelsesordenen 150-550 mio. EUR om året¹;
- P. der henviser til, at udviklingslande til sammenligning opkræver væsentlig lavere skatteindtægter end udviklede økonomier (med et forhold mellem skat og BNP på 10-20 %, mod 30-40 % for OECD-landene) og er kendetegnet ved ekstremt smalle skattegrundlag; der henviser til, at der er et betydeligt potentiale for at udvide skattegrundlagene og øge størrelsen af skatteindtægterne med henblik på at tilvejebringe de nødvendige midler til de væsentlige offentlige ansvarsopgaver;
- Q. der henviser til, at udviklingslandene har forsøgt at tiltrække investeringer ved at tilbyde forskellige incitamenter og skattefordele, der ikke er gennemsigtige og ikke er baseret på korrekte cost-benefit-analyser, og som ofte ikke tiltrækker reelle og bæredygtige investeringer, men bringer udviklingslandene i konkurrence med hinanden om at tilbyde de mest gunstige skattemæssige vilkår, og som fører til utilfredsstillende resultater hvad

---

¹ "Evaluation issues in financing for development Analysing effects of Dutch corporate tax policy on developing countries", undersøgelse bestilt af afdelingen for vurdering af politik og operationer under ministeriet for udenrigsanliggender i Nederlandene, november 2013.

angår reelle og effektive skattesystemer og til skadelig skattekonkurrence;

- R. der henviser til, at medlemsstaterne allerede har forpligtet sig til at afsætte 0,7 % af deres BNI til ODA, og at midlerne til støtte for mobilisering af nationale ressourcer stadig er få — de tegner sig for mindre end én procent af den samlede ODA i 2011 — og at kun omkring 0,1 procent (118.4 mio. USD) af ODA blev øremærket til kapacitetsopbygning på skatteområdet i 2012;
  - S. der henviser til, at mange udviklingslande end ikke kan opnå det minimum af skatteindtægter, som ville være nødvendigt for at finansiere deres basale funktion, offentlige serviceydelser og deres indsats i forbindelse med fattigdomsreduktion;
  - T. der henviser til, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og medlemsstaternes udviklingsfinansieringsinstitutioner støtter private virksomheder i udviklingslande direkte ved at yde lån eller indirekte ved at støtte finansielle formidlere som f.eks. forretningsbanker og private equity-fonde, som derefter låner til eller investerer i virksomhederne;
  - U. der henviser til, at udviklingslandene bør være bedre repræsenteret i det internationale skattesamarbejdes strukturer og procedurer for at deltage på lige fod i udformningen og reformen af den globale skattepolitik;
  - V. der henviser til, at ekspertudvalget om internationalt samarbejde i skattesager er et organ, som er underordnet Det Økonomiske og Sociale Råd, og som især er rettet mod udviklingslande og lande med overgangsøkonomi;
  - W. der henviser til, at opkrævning af et tilstrækkeligt niveau af offentlige indtægter kan spille en afgørende rolle i forbindelse med at fremme mere lige samfund, som afviser forskelsbehandling mellem mænd og kvinder og yder særlig støtte til børn og andre sårbare grupper;
1. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte en ambitiøs handlingsplan i form af en meddelelse om støtte til udviklingslande i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse og at hjælpe dem med at fastlægge mere retfærdige, afbalancerede, effektive og gennemsigtige skattesystemer under hensyntagen til det arbejde, som OECD's Komité for Udviklingsbistand har udført forud for konferencen om udviklingsfinansiering, som skal afholdes i Addis Abeba, Etiopien, fra den 13. til den 16. juli 2015, og virkningen af internationale skatteaftaler for udviklingslande;
  2. insisterer på, at mobilisering af indenlandske midler og styrkelse af skattesystemerne vil være uundværlige elementer i gennemførelsen af udviklingsrammerne efter 2015, som på lang sigt erstatter årtusindudviklingsmålene, og som udgør en holdbar strategi til at overvinde afhængigheden af udenlandsk bistand, og at effektive og retfærdige skattesystemer er afgørende for udryddelsen af fattigdom, bekæmpelse af ulighed, god regeringsførelse og statsopbygning; minder om, at visse grænseoverskridende økonomiske aktiviteter har påvirket landenes evne til at skabe egne offentlige indtægter og til at vælge deres skattestruktur, mens den øgede mobilitet for kapital, sammen med anvendelsen af skattely, i høj grad har ændret betingelserne for beskatning; udtrykker endvidere bekymring over niveauet af korrupsion og uigennemsigtig offentlig forvaltning, som er til hinder for, at skatteindtægter bliver investeret i statsopbygning, offentlige serviceydelser eller offentlig infrastruktur;

3. bemærker, at skatteindtægterne fortsat er lave i forhold til BNP i de fleste udviklingslande, hvilket gør dem særligt sårbare over for skatteunddragelse og -omgåelse af individuelle skatteydere og virksomheder; understreger, at dette udgør et betydeligt økonomisk tab for udviklingslandene og fremmer korruption og skader EU's udviklingspolitik, og at det at træffe passende foranstaltninger på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan mod disse former for praksis bør være en topprioritet for EU og dets medlemsstater i betragtning af de behov og problemer, som udviklingslandene står over for i forbindelse med at få adgang til deres skatteindtægter; mener, at EU bør spille en ledende rolle i den internationale indsats for at bekæmpe skattely, skatteundgåelse og skatteunddragelse ved at vise et godt eksempel og ved at samarbejde med udviklingslandene om at bekæmpe den aggressive skatteunddragelse, som visse multinationale virksomheder praktiserer, samt om at finde løsninger, der kan hjælpe dem med at modstå presset for at deltage i skattekonkurrence;

Handlingsplan for bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse i udviklingslande

4. tilskynder Kommissionen til at træffe konkrete og effektive foranstaltninger for at støtte udviklingslandene og de regionale rammer for skattevæsenet, såsom det afrikanske skattevæsenensforum og det fællesamerikanske skattevæsenenscenter, i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse, i udviklingen af retfærdige, afbalancerede, effektive og gennemsigtige skattepolitikker, i fremme af administrative reformer og for at øge andelen af økonomisk og teknisk bistand til de nationale skatteforvaltninger i udviklingslandene; mener, at denne støtte bør ydes til forbedring af domstolene og anti-korruptionsorganerne i disse lande; opfordrer til, at eksperter fra den offentlige sektor i medlemsstaterne og modtagerlandene bringes sammen med henblik på at fremme samarbejdsaktiviteter og samtidig opnå konkrete foreløbige resultater for modtagerlandene; støtter afholdelsen af workshoper, kurser, ekspertmissioner, studiebesøg og rådgivning;
5. anmoder Kommissionen om at placere god forvaltningspraksis på skatteområdet og retfærdig, afbalanceret, effektiv og gennemsigtig skatteopkrævning højt på dagsordenen i den politiske dialog (politik, udvikling og handel), og i alle aftaler om udviklingssamarbejde, der indgås med partnerlandene, for at styrke ejerskab og indenlandsk ansvarlighed ved at fremme et miljø, hvor de nationale parlamenter er i stand til at yde et meningsfuldt bidrag i forbindelse med tilrettelæggelsen og overvågningen af de nationale budgetter, herunder indenlandske indtægter og skattemæssige forhold, og støtte den rolle, som civilsamfundet spiller i forhold til at sikre den skattemæssige forvaltningspraksis bliver underlagt offentlige tilsyn og overvågning af tilfælde af skattesvig, bl.a. gennem oprettelse af effektive systemer til beskyttelse af whistleblowere og journalistiske kilder;
6. opfordrer indtrængende til, at oplysningerne om reelt ejerskab af selskaber, karteller og andre institutioner gøres offentligt tilgængelige i åbne formater for at forhindre, at anonyme skuffeselskaber og lignende juridiske enheder anvendes til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og andre ulovlige aktiviteter, skjule identiteten af korrupte og kriminelle enkeltpersoner og skjule tyveri af offentlige midler og indtægter fra ulovlig handel og skatteunddragelse; mener endvidere, at alle lande som et minimum bør vedtage og fuldt ud gennemføre Den Finansielle Aktionsgruppes (FAFT) henstillinger om bekæmpelse af hvidvaskning af penge;
7. opfordrer EU og dets medlemsstater til at håndhæve princippet om, at registrerede og ikkeregrerede multinationale selskaber fra alle lande og sektorer, og især de

selskaber, der udvinder naturressourcer, som udgangspunkt skal gennemføre landeopdelt rapportering, og at de pålægges at offentliggøre navnene på samtlige datterselskaber som en del af deres landeopdelte årsrapporter for hvert område, samt hvor de driver virksomhed, deres finansielle resultater, relevante skatteoplysninger, aktiver og antal ansatte, samt at sikre, at oplysningerne gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at den administrative byrde minimeres, ved at friholde mikrovirksomheder; opfordrer Kommissionen til at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af regnskabsdirektivet i overensstemmelse hermed; minder om, at offentlig gennemsigtighed er et afgørende skridt i retning af at forbedre det nuværende skattesystem og opbygge offentlighedens tillid; opfordrer OECD til at anbefale, at den påtænkte model for landeopdelt rapportering gøres tilgængelig af samtlige multinationale selskaber, for at sikre, at alle skattemyndighederne i alle lande har adgang til udtømmende oplysninger, således at disse kan vurdere risici ved interne afregningspriser og fastlægge den mest effektive måde at anvende ressourcer til revision; understreger, at skattefritagelser og fordele, der indrømmes udenlandske investorer via bilaterale skatteoverenskomster, giver de multinationale selskaber en urimelig konkurrencefordel i forhold til indenlandske virksomheder, især SMV'er;

8. opfordrer til, at de finanspolitiske betingelser og bestemmelser, i henhold til hvilke udvindingssektorens virksomheder opererer, revideres; opfordrer EU til at øge sin bistand til udviklingslandene til støtte for målsætningen om at beskatte udvinding af naturressourcer tilstrækkeligt, styrke værtstaternes regeringers forhandlingsposition med henblik på at opnå et større udbytte af deres naturressourcer og stimulere diversificeringen af deres økonomi; støtter udvindingsindustriens gennemsigtighedsinitiativ (EITI) og dets udvidelse til også at omfatte producerende virksomheder og virksomheder, der handler med råvarer;
9. glæder sig over vedtagelsen af mekanismen for automatisk udveksling af oplysninger, som er et grundlæggende redskab i forbindelse med gennemsigtighed og samarbejde på globalt plan i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse, erkender imidlertid, at udviklingslandene har brug for fortsat bistand, hvad angår finansiell og teknisk ekspertise, og tid til at opbygge den nødvendige kapacitet til at fremsende og behandle oplysningerne; understreger derfor betydningen af at sikre, at OECD's nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger omfatter en overgangsperiode for udviklingslandene, og anerkender, at ved at gøre denne standard gensidig, udelukkes de lande, der ikke har ressourcer og kapacitet til at indføre den nødvendige infrastruktur til at indsamle, forvalte og udveksle de nødvendige oplysninger; mener desuden, at en fælles standard for fortrolighed bør overvejes;
10. opfordrer til, at der inden udgangen af 2015 udarbejdes en internationalt aftalt definition af skattely, sanktioner for virksomheder, der gør brug af dem, og af en sortliste over lande, også i EU, der ikke bekæmper skatteunddragelse, eller som accepterer det; opfordrer EU til at støtte den økonomiske omstilling i de udviklingslande, der fungerer som skattely; anmoder de medlemsstater, der har områder, der ikke er en del af Unionen, om at samarbejde med forvaltningerne i disse områder om en vedtagelse af principperne om gennemsigtighed på skatteområdet og at sikre, at ingen af dem fungerer som skattely;
11. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til, når der forhandles om skatte- og investeringsaftaler med udviklingslandene, at sikre, at indkomst eller udbytte som følge af grænseoverskridende aktiviteter beskattes i kildelandet, hvor værdien er trukket ud eller skabt; understreger i denne forbindelse, at FN-modellen for en

skatteoverenskomst sikrer en retfærdig fordeling af beskatningsrettighederne mellem kildestaten og bopælsstaten; understreger, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater, når der forhandles skatteaftaler, bør efterleve princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken, som er fastsat i artikel 208 i TEUF;

12. tilskynder Kommissionen og samtlige medlemsstater til at følge de medlemsstaters eksempel, som foretager en konsekvensvurdering af EU's skattepolitik for udviklingslandene og deler bedste praksis, med henblik på at styrke den politiske sammenhængskraft i forbindelse med udvikling og forbedre den nuværende praksis og bedre at tage højde for negative afsmittende virkninger for udviklingslandene og deres særlige behov; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens reviderede handlingsplan om skattesvig og skatteunddragelse, der skal fremlægges i 2015, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at nå til enighed om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag;
13. støtter kraftigt en række eksisterende internationale initiativer for at reformere det globale system, herunder OECD's initiativ vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), rettet mod udviklingslandenes øgede deltagelse i det internationale skattesamarbejdes strukturer og procedurer; tilskynder EU og medlemsstaterne til at sikre, at FN's skattekomité ændres til et egentligt mellemstatsligt organ, som udstyres bedre med tilstrækkelige yderligere ressourcer, inden for rammerne af FN's Økonomiske og Sociale Råd, som sikrer, at udviklingslandene kan deltage ligeværdigt i den globale formulering og ændring af de internationale skattepolitikker; understreger, at sanktioner bør overvejes for både ikkesamarbejdsvillige lande og territorier og for finansielle institutioner, som opererer i skattely;
14. understreger, at tilstrækkelig offentlig finansiering kan bidrage til udligning af kønsforskelle og sikre midler til at støtte børn og sårbare grupper i samfundet på bedre måder, og anerkender, at skatteunddragelse har en negativ indvirkning på velfærd for borgere og er særlig skadelig for fattige befolkningsgrupper og husholdninger med lav indkomst, hvor kvinder ofte er overrepræsenterede;
15. bemærker med bekymring, at mange udviklingslande befinder sig i en meget svag forhandlingsposition over for visse udenlandske direkte investorer; er af den opfattelse, at selskaberne bør pålægges at indgå præcise forpligtelser, hvad angår de positive afsmittende virkninger af deres investeringer på den lokale og/eller nationale socioøkonomiske udvikling i værtslandet; opfordrer Kommissionen, Rådet og partnerlandenes regeringer til at sikre, at skattemæssige incitamenter ikke udgør yderligere muligheder for skatteunddragelse; understreger, at incitamenter bør gøres mere gennemsigtige og helst gearret til at fremme investeringer i bæredygtig udvikling;
16. opfordrer EIB og EBRD og medlemsstaternes udviklingsfinansieringsorganer til at overvåge og sikre, at selskaber eller andre juridiske enheder, der modtager støtte, ikke deltager i skatteunddragelse og skatteundgåelse gennem samarbejde med finansielle formidlere, der er etableret i offshore-centre og skattely, eller ved at fremme ulovlige kapitalstrømme, samt at øge deres politikker for gennemsigtighed, f.eks. ved at gøre alle deres rapporter og undersøgelser offentligt tilgængelige; opfordrer EIB til at udvise "rettidig omhu" ved at kræve årlige landeopdelte rapporter, opspore det reelle ejerskab og kontrollere interne afregningspriser for at sikre gennemsigtighed i investeringer og forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.